

010109-1

Evropská myšlenková tradice ve své specifičnosti stojí dvojím typu překonání mýtu, nebo ještě přesněji, ale bez náležitého upřesnění trochu matoucím způsobem řečeno, na dvojím typu překonání obecné náboženskosti, obecné religiozity. Obojí typ můžeme v prvním kroku odlišit asi následovně: řecký typ se ostře distancuje od narativity, kterou považuje za nespolehlivé a často nesmyslné plkání a žvanění, v němž takřka nelze oddělit zrno od plev a které je vnitřně plné rozporů, zatímco hebrejský typ proti narativitě nic nemá, ale svůj odpor a své kritické útoky zaměřuje proti hlavnímu obsahu nejen mytického «povídání», ale celého (životního) zaměření, možno říci «stylu života», totiž zaměření na «falešné bohy». V důsledku toho dochází v řeckém (filosofickém) překonávání mýtu k jakési polovičitosti v tom, že je zachována orientace na to, co se nemění, eventuálně na to, co se vždy znovu vrací, a za pomoci pojmovosti se tato orientace vlastně ještě prohlubuje a precizuje, kdežto v hebrejském typu překonávání se zachovává vysoké ocenění času a především budoucnosti.

(010109-1)